

præsens, ac si factis ipsis ingeminaret illud
Prophetæ: *Vixit Dominus, in cuius conspectu
ego sto hodie* Hinc illi nata ea animi æquitas,
morumque compositio: ut nemo unquam
in eo notaverit aliquod commoti animi
indictum.

5. Caſaraugustæ in Hispania, anno
1617. Joannes Martinus, Hispanus, Co-
adjutor, celebratus ut omnium virtutum
Coadjutori religioso propriarum imago
absoluta. Inſtrumentum erat universale
Moderatorum ad omnia temporalia mu-
nia ex voto exercenda. Pretiosam illi
mortem detulit indefessa charitas, quâ die
noctuque incubuit nostrorum agrorum
obſequiis, optans impendi, & superim-
pendi ſervorum Dei ſaluti.

6. Monterejii in Hispania anno 1575.
P. Petrus Cuebas, Hispanus, ut compen-
dio ad perfectionem religiosam eluctare-
tur, ad apigem charitatis contendit, de-
vovendo ſe pestiferorum curæ: cui hoc
die gloriæ eft immortuus. Socium
ejusdem gloriæ habuit ibidem P. Tho-
mam Ordunam.

XIX. MAJ.

1. **A** Nnō 1585. P. Claudio Aquavi-
va Præpositorus Generalis episto-
lam dedit ad Patres Fratresque Societatis
d: studio Perfectionis, & charitate fraterna.
Aſſiduum Perfectionis religioſæ ſtudium
commendat ex eo: tum quod ſenſim, &
in dies relabamur in veteres imperfectio-
nes, niſi continuo connitamur ad perfec-
tiora; tum quod vitia olim contracta,
etiam poſtquam falce professionis religio-
ſæ præcifa ſunt, reliquerint radices, ac ve-
lut ſemina quædam, quæ ſuccelui tempo-
ris repullulant, & naſcentes natasque vir-
tutes opprimunt. Suggerit deinde media
duo plurimum facientia ad progreſsum
felicem in perfectione. Primū eft Cha-
ritas fraterna: cuius beneficio plurima
evitantur vitia, præſertim que ex ſpiritu
nationali oriri ſolent, & alter alterum ex-
citat, juvātque in exercitio virtutum. Al-
terum eft singularis quædam pietatis, ac
devorio erga Deiparam Virg. Dominam,
& Matrem noſtram: que pro ea, quâ po-
llet apud Filium authoritate, facile nos
juva-

juvare potest, & in virtutis evitandis, & in virtutibus comparandis. *Est epistola III. inter epist. P. Claudi.*

2. Ad Socios Lusitanos anno 1551. literas dedit S. Borgia plenissimas heroico sui concrepitu. Quas ita conclusit: Hæc loquor in Christo Charissimi, quo misereamini vestri fratris, tantoque enixiùs rogatis pro eo Dominum: ut velit ita minimum esse, ut adnumeretur in minimis regni cœlorum. Subscriptis: *Franciscus peccator.* Quod etiam in aliis literis observavit, quoad à S. Ignatio admonitus fuit: ut communis stylo se accommodaret. *Sacchi. p.3.lib. 8. num. 102.*

Eodem die obierunt.

3. Granatæ in Hispania, anno 1610. P. Thomas Sanchez, Hispanus, celebre inter Theologos Morales nomen: imò Clementis VIII. & communi Doctorum sententia princeps eorum, qui de Matrimonio scriperunt. Theologiam Moralem illustravit Tomis VII. Cùm ab ingressu in Societatem arceretur lingua balbutiente: supplex procidit coram Icone Virginis Deiparae, ut hoc amoliretur impe-
di-

dimentum; negavitque te inde pedem re-laturum, nisi eo amore. Annuit benignissima Mater piæ obstinationi, & Thomas in Societatem admisitus, dubium reliquit: doctiōne fuerit, an sanctior? Debili semper usus valetudine, in studia tamen literaria decem quotidie, duodecimve ho-ras contentè incumbebat jejonus, non nisi semel sub noctem refici solitus cibo-vili modicōque. Quater in hebdomade pane tantum vescebatur, & oleribus; per Quadragesimam, & Adventum nihil præ-ter legumina, & fructus aridos adhibebat. De qua vivendi severitate nihil unquam remittebat, homo vitæ innocentissimæ, & summis quibusque virtutibus ornatae. Funus honestarunt Illustrissimus Archiepiscopus, Senatus regius, Nobili-tas universa, Religiosi Ordines, & po-pulus innumerus.

4. Madriti in Hisp. anno 1578. Dida-cus Mendoza Coadjutor, à P. Araosio ad cœcæ obedientiæ normam egregiè excultus, apertis in extremo agone oculis cùm cerneret invisentem se Deiparam V. Felici-ter, ajebat, *adveniris o Domina mea, Domi-ni mei ac Misericordia Mater.* Unde mihi hoc unde

unde benignitas tanta? Dicit, & vixit.

5. Petrocoricis in Gallia, anno 1596.
P. Franciscus Bordeſius, Gallus. Cūm
frater ipsius germanus Societatem cum
tribus filiis ingressus, post vitam insigni
religione actam obiisſet, P. Franciscus
post dies aliquot ſepulchrum ipsius accel-
lit, rogavitque ſuppplex Deum, ut felici
morte fratri brevi jungeretur in Cœlo.
Sequenti die inter ſacrificandum viſus ſi-
bi eſt cœlitus audire vocem: *Exaudita eſt
oratio tua.* Ergo ad mortem imminentem
omnibus, quibus poterat, industriis ſeſe
comparavit, & poſt patiſos dies fratri
junctus eſt; teſtatus in extremis: nullum
diem ſibi eſſe elapſum absque meditatio-
ne de morte.

XX. MAJI.

1. **S.** P. Ignatius, anno 1521. hoc die,
qui ſecundus erat festi Pentecof-
tes, dum contra Gallorum impressionem,
capra civitate Pamipelona, quæ regni Na-
varræ Metropolis eſt, arcem fortissimè
defendit, felici vulnere confractâ tibiâ,
non tam prostratus, quam ad novum ge-
nus

nus militiæ ſub vexillo Iesu Nominis erec-
tus eſt. Quantos ad novam hanc militiam
attulerit animos, vel inde patet: quod,
cūm oſta tibiæ confractæ male compoſita
a chirurgo caſtreſi deformem claudica-
tionem minarentur, quamvis jam coa-
luifſent, iterum voluerit confringi ti-
biam, & inimanem illam carnificinam
tam conſtanter ſuſtinerit: ut ſenſum ali-
quem doloris, nec voce, nec vultu ſit
teſtatus. Quæ animi magnitudo virum
prodidit maximè idon eum ad agenda for-
tia, & ferenda durifſima pro nomine JE-
SU, & animarum ſalute (roborante gra-
tia divina) quivæ olim Ducem ageret va-
lidifſimi exercitus, militaturi contra gen-
tes, hæreticos, & ipſas aéreas potefates.
*Bartoli in vita lib. 1. n. 3. & 4. Orland. hift.
Soc. p. 1. l. 1. n. 10.*

2. P. Claudio Aquaviva Gen. hoc die
obrulit Card. Madrutio Propositiones V.
quibus doctrina PP. Prædicatorum de Au-
xiliis Gratia differebatæ doctrina Societa-
tis in materia eadæ. Cardo differentiæ erat
Prædeterminatio physica. Poſt triduum
etiam PP. Prædicatores obtulerunt eidem
Cardinali Propositiones V. quibus cenge-
bant

Pars. 2.

N

FASTI SOCIET. J.

194 bant doctrinam Societatis differre fundamentaliter à doctrina ipsorum. Madru-tius Propositiones PP. Prædicatorum tra-didit expendendas nostris Theologis, & vi-cissimi nostras Theologis Prædicatorum. Nostræ expensis illis, expressiùs 28. Maij sententiam suam de efficacia gratiæ declaratam, scripto tradiderunt Card. Madru-tio. *Elench. hist. d. Auxil. lib. 3. cap. 10.*

Eodem die obierunt.

3. Gorgonæ in Æthiopia, anno 1622. P. Petrus Paes, Hispanus. Incredibile est, quantas ibi ærumnas, contumelias, car-ceres, catenas, damnationem ad remos sit perpesius, dum Æthiopes illos dealba-re studet. Evocatus tandem ad reconciliandum Ecclesiæ Romanæ Imperatorem ipsum, Sultanum Segnedum, decem die-rum iter in summis caloribus pedes, ac fe-rè jejonus, ingressus est, & absolvit. Con-fecto feliciter negotio, viribus per iter fractis, quievit in Domino maximo Sul-tani luctu; qui ejus morte audita, non solùm pullam induit vestem, sed veris, & uberrimis lacrymis flevit magistrum, & patrem suum, expansis ante sepulchrum bra-

MENS MAJI. 195
brachiis, nec ullo cibo vel alio solatio ad-misso.

4. Granatæ in Hisp. anno 1607. Joa-nnes Sevilla Coadjutor, constantiâ in pe-tenda Societate, & dissimulatione lingue Latinæ memorabilis. Ut ad Societatem admitteretur, tres hyemali tempore noc-tes ad limina domûs nostræ perstinx im-mobilis, obsirnato animo, indè non recedendi, nisi intrà domum admisitus. Compos voti tandem factus, quamvis idiomatis Latini satîs esset peritus, imò Sacrorum Canonum studio biennium im-pendisset, minorib[us]que Ordinibus esset initiatus, induci nunquam potuit, ut stu-dia prosequeretur: quin potius annis duobus supra quinquaginta itâ vixit, ut nè minimum vestigium Latini sermonis prodiderit.

5. Monguntiæ in Germania, anno 1609. P. Nicolaus Serarius, Lotharingus, dives opum literiarum, & religiosarum. Incredibile est, quantum afficeretur car-minii illi, quo Ecclesia claudit Psalmos: *Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, &c.* Hoc illi privatim publicèque operum om-nium principium erat, & finis. Hoc si cani-

N 2

au-

audiret ornatius, gestire gaudio, & triumphare videbatur. Ad copiosiores omnigenę eruditionis thesauros congerendos insignem sibi comparavit præter Latinam, Græcæ, Hebraicæ, & Syriacæ linguæ notitiam. Edidit variæ eruditionis, præferuntim in S. Scripturam, & contra heterodoxos, Tomos sex præter alios libros minores, ut meritò Cardinalis Baronius Tomo 12. Annalium, ad annum 1126. appellari Ecclesiæ Germanicæ lucis jubar. *Sotuel. in Bibl. Soc.*

XXI MAJI.

A Nnō 1568. epistolam seu Breve dedit B. Pius V. Pontifex Maximus ad Salentinum Archiepiscopum Colonensem, obnoxè ipsi commendando Societatem, & ejus Collegium Colonense. Post insigne encomium Societatis concludit: Quapropter te hortamur, & rogamus, ut tua benignitate dictum Societatis Collegium amplectaris, protegas, atque defendas à quacunque contradictione, & molestia; ut pacificè possit in sa- lutem adimarum, & Reipublicæ utilitatem, in omnibus suis ministeriis, præci-

puc

puè in erudienda juventute, juxta laudabile Religionis suę institutum incumbere. Habebisque hujusmodi Collegium maximè commendatum, dabìsque operam: ut quidquid necessarium fuerit ad suam sustentationem, habeat; in quo facies, quod dicta Societas meretur, & quod Nobis debes, ac reverentię hujus Sanctę Sedis. *Gomz in Elog. Soc. p. 1. class. 1.*

Eodem die obierunt.

2. Limæ in Peruvia anno 1612. P. Joannes Sebastianus Parricius, Hispanus. Nullius vanæ gloriolæ sensu tangebatur, dicebatque: *Hoc à vera Theologia esse quam maximè alienum.* Per annos 30. non nisi humi cubabat, pro culcitra usus pelle arietis. Antequam concionem diceret, per horam culinæ ministeria obibat: post concionem Psalmos poenitentiales flexis genibus recitabat. Ter quotannis Exercitiis S. Patris se exercebat: ante mortem, quam prævidit, & prædicta, dies 40. illis impendit. Nullam horam elabi sinebat, quin se introspiceret, an omnia ad majorem Dei gloriam direxisset. Quam infenos, & infestos habuit dæmones, tam gra-

198 FASTI SOCIET. J.

tiosum, & faventem Deum, cuius virtute
arcana, & futura revelabat, miraque ope-
rabatur. Dum oraret, visus est à terra su-
bliminis: post mortem autem cœlesti glo-
ria conspicuus.

3. Romæ anno 1670. P. Nicolaus
Zucchi, Italus, magnus & felix ad mira-
culum usque Ecclesiastes, præsertim in
concionibus extemporaneis, etiam ad
Eminentissimos Auditores habitis, non
minore fructu, quam stupore. Cujus do-
ni cœlitùs sibi infusi non nescius, & de
assisentia Spiritus Sanct. securus, crede-
bat necessitatem, seu præceptum sibi à
Deo impositum prædicandi qualibet oc-
casione, nullâ licet ad præmeditandum,
vel saltèm thema inveniendum datâ mo-
rulâ. Pauci intrâ annum fluebant dies,
quibus non quinques, sexies, aut septies
dixisset ad populum uno eodemque die,
stupentibus Sociis, aliam semper diver-
sâmq[ue] proferri concionem. Specialiter
delectus fuit à Salvatore nostro (prout ex
yaria revelatione constat) ad excolandos
ardentissimis sermonibus sacros Virgi-
num Parthenones, in quibus prodigiosas
faciebat animorum morumque mutatio-
nes.

199 MENS MAJI.

nes. Fuit, quando Christus ipse perorant
de Passione sua totam suggestis concio-
nem, nt nec unam periodum à se paratam,
dixerit. Talentum hoc concionandi con-
servare, & augere studebat accuratissimo
perfectionis religiosæ studio, præfertim
orationis, & mortificationis; quamvis po-
dagræ aliisque doloribus excruciatetur.
Ex Tanner. de Apost. imit.

XXII. MAJI.

1. A Nnō 1667. Alexander VII. Pont.
Max. iu[nct]uosum Societati fecit
hunc diem. Amisit enim in illo validum
Protectorum, & gratiosum Promotorem.
Restituit ipsam in ditionem Serenissimæ
Reipub. Venetæ, quod Prædecessores ejus
frustrâ tentârunt. Collegium Pœnitentia-
riorum S. Petri iterum Societati tradidit
cum facultate eligendi Pœnitentiarios.
Constitut. 59. Derogavit Constitutioni In-
nocentii X. concessitque, ut Superiorès
finito officii triennio possint transfire ad
aliud simile officium sine intersticio, vel in
eodem confirmari. *Constitut. 137.* Vacanti-
bus Exercitiis Spiritualibus S. Ignatii per
N 4 dies

dies 10. vel 8. Indulgentiam plenariam concessit. Et pluribus propensi affectus argumentis benevolentiam suam testatam fecit. Unde grata Societas Sanctissimo, & Optimo Patri respondere studuit, indicis pro ejus incolumentate, & felici regimine Sacrificiis septem à singulis Sacerdotibus per orbem universum celebrandis præter preces offerendas à Fratribus. *Bular. Comm. & Liber Suffragiorum Soc.*

2. Prædictum Pœnitentiariorum S. Petri Collegium Societati consignavit B. Pius V. Pontifex Diplonate dato hoc die anno 1569. sicut in Lateranensi Basilica constituit Minoritas, ad S. Mariæ Majoris Prædicatores. Præter invidiam subeundam non pauca, nec levia occurserunt Præposito Generali S. Borgiæ, & Assistentibus. Sed consideratis omnibus perstigit in sententia B. Pontifex : & nequid inde caperet detrimenti Societas, Pœnitentiarios prædictos non minus subjectos esse voluit Præposito suo Generali, & Provinciali, quam sint manentes in aliis domiciliis Societatis. *Sæchin. pag. 3. lib. 6. n. 2.*

Eodem

Eodem die obierunt.

3. Nangasachi in Japonia anno 1617. P. Joannes Bapt. Maccadius, seu Tavora, Lusitanus, in odium fidei gladio cæsus, post toleratas carceris Omurani ærumnas accepto divinitùs nuncio de morte postridiè oppetenda, intimis exultans gaudiis hymnum cecinit Ambrosianum, a jebatque tres in vita dies jucundissimos sibi illuxisse : primum eum, quo Societatem ; alterum, quo carcerem fuisset ingressus ; tertium vero, quo in tam bona causa moriendum esset. Cæsus est cum quodam ex Ordine S. Francisci Sacerdote : testaque sunt Neophyti, se in loco cædis saepius conspexisse pulcherrima duo sidera mirum in modum nitentia.

4. In Æthiopia anno 1573. P. Gonzalus Cardosus, Lusitanus, in odium fidei, ut communis fama fuit, à sicariis peremptus in itinere : postquam nihil laboris, industriae, & ærumnarum omisisset, ut monachos schismaticos ad unionem Ecclesiæ Romanæ adduceret. De morte imminente, cœlitus fuit edocetus.

5. Parmæ in Italia, anno 1630. P. Hia-

Hyacinthus Grillus, Italus, pretiosa morte decessit in obsequio pestiferorum. Pridiè, quam peste afflaretur, obvium habuit in ponte venerabilem quandam senem cultu Sacerdotali, sed specie supra humanam, à quo audit: Gratam esse Deo operam ipsius impensam ægris, receptum propediem præmium: quare ad extrema se compararet. Quibus dictis evanuit, & P. Hyacinthus paulò post promissa abiit.

6. Herbipoli in Germania anno 1666. P. Gaspar Schotus, Germanus, religiosa pietate, Germano candore, tolerantiâ laborum insignis. Scientiis Mathematicis insigniter excultus, subtili ingenio, & practica manu easdem viciissim egregiè excolluit, editis compluribus ad eas illustrandas voluminibus: inter quæ *Physica curiosa*, *Magia naturalis*, & *cursus Mathematicus*, omnium Mathematicarum disciplinarum encyclopædiam pari brevitate, & claritate comprehendens, plurimum honoris, etiùm apud Acatholicos, authori suo conciliârunt. *Sotuell. in Bibl. Soc.*

7. Romæ anno 1608. P. Joannes Bapt. Villalpandus, Hispanus, Matheeos,

&

& Architecturæ scientiâ celebris. Magnum nomen sibi comparavit *Commentariis* editis copiosissimis in Prophetiam Ezechielis, & laboriosissima descriptione fabricæ Templi Salomonis. Socium laboris habuit Hieronymum Prado: sed ipse totius operis architectus fuit primarius. *Sotuellus in Bibl. Soc.*

XXIII. MAJ.

I. **A**nno 1555. electus est in Pontificem Maximum Paulus IV. antè Joannes Petrus Carafa dictus, olim Archiepiscopus Theatinus, qui Ordinem Clericorum Regularium, quos *Theatinos* vocant, instituerat. Jam ante Pontificatum familiariter usus fuit S. Ignatio: timebatur tamen proiectus in Pontificem, quod Ignatius ex suis Sociis, & Theatinis noluisse conflari unum Ordinem, prout optabat Carafa. Verum S. Pater cùm in Sacellum se tacitus recepisset, totamque rem commendâasset Dei Providentiaz; mox placido vultu, & animo perquam sedato egressus, sperare se dixit, fore, ut, qui metuebatur infensus, eum *Societas expetiretur*

tur propitium. Spem confirmavit even-
tus. Nam cùm ad pedis osculum renun-
ciati Pontificis cum suis aliquot accessis-
set Ignatius, mirum quām amanter, quām
que honorifice sit exceptus. Et aliàs nun-
quām paßlus est Paulus : ut Ignatius de
genibus, ut moris est, secūm ageret, aut
aperto capite: sed secum inambulantē per
cubiculum, multis inspectantibus, & ad-
mirantibus, audiebat ; ac supplici conce-
debat omnia, quæ pro Societate, vel Cæ-
fare Ferdinando petebat. Societatem
cùm nominaret, paßim cum adjecto, Bea-
tam, vel Benedictam societatem appellabat.
*Orland. part. 1. hist. Soc. lib. 15. n. 5. Sachin.
part. 2. lib. 2.*

Eodem die obierunt.

2. Cracoviæ in Polonia annô 1615.
P. Martinus Lascius, Polonus, industrius,
& felix in convertendis hæreticis verbo,
exemplo, & valida autoritate. Craco-
viensem Senatum universum Catholicæ
religioni adjunxit, authòrque fuit conditi
decreti : quo ab ea dignitate arcerentur
in futurum Acatholici omnes. Primus
40. horarum supplicationem in Poloniā
indu-

induxit : arcāmque S. Nicolai, ad colli-
gendarum per Sodales misericordiaæ dotem
pro pauperibus pueris, instituit. Stupuere
hæretici, quòd sclopis ad latera appositis
nihil terroris prodidisset. Quòd nec ve-
nenata mortis tela timeret, manifestum
fecit : quando grassante lue peltifera, So-
ciis, quibus præterat, ad tutiora dimissis,
caput suum devovit, & peste ictis strenue
servivit.

3. Posnaniæ in Polonia, annô 1625. P.
Nicolaus Czyzowski, Polonus, ter è fau-
cibus mortis ope SS. Ignatii, Xaverii, Bar-
baræ, Bibianæ eruptus : tandem non mi-
nus jucundè, quām piè occubuit, uten-
do sub mortem elegantibus, & suavissi-
mis hymnis, quos concinnaverat, contri-
ti, & amantis cordis testes. Vir eratoran-
di, se affligendi, & alios regendi arte
præstans. Dicitabat : *in Societate necessa-
rium esse os vulgare, ad cibos sine delectu su-
mendos; genua camelii pro oratione assidua; & dor-
sum asini ad labores. Coadjutores censebar
non indulgenter tractandos, sed assiduis
laboribus distinendos, & monitis frequen-
tibus excolendos: id, quod exemplo cu-
jusdam Fratris Coad. confirmabat, qui
paucis*

206

FASTI SOCIET. J.

paucis post obitum diebus sibi spectabilis factus gratias egit: quod ab eo fuisset laboribus liberaliter occupatus, & poenitentis exercitus.

4. In Silesia anno 1634. P. Hieronymus Fischer, Bohemus, à militibus hæreticis in sylva quadam globo trajectus, occubuit morte bene prævisa, & prædicta. Illatam fuisse odio fidei, probat: quod alios itinerantes incolumes dimiserint, spoliis contenti: ubi autem P. Hieronymum adverterunt, infolenter exclamantes: *Jesuitas! Jesuitas!* illico ruerunt in cædem.

5. Divione in Lotharingia anno 1669. P. Franciscus Beauvau, seu Bovo, Lotharingus, Marchio è Borboniorum Galliæ Regum sanguine genus ducens, in Societate vitam impendit erudiendis perpetuò ruriculis: quas Missiones loco India- rum impetraverat, & Apostolico plane zelo promovebat, vir ingenti contemptu sæculi, & eminente virtute clarus. *Tanner.*
in Soc. Imit.

XXIV. MAJI.

1. IN Japonia anno 1587. hunc diem atrum fecit, an potius candidissimum,

MENS MAJI.

207

mum, pientissima mors Bartholomai, Principis Omuræ, unius ex iis, qui Legatos Romam miserunt ad venerationem Pontificis Maximi. Societatem ut amavit tenerrimè, coluitque constantissimè: ita moribundus diligentissimè commendavit Sancio filio suo, & hæredi, monuitque, ut eam cordi haberet, & Patrum consiliis, non secus ac sibimet, obtimeraret. Morti vicinus his supremis verbis affatus est liberos suos: Quartus & viceimus hic annus agitur, ex quo à Patre Cosmo Turriano Christi fidem, & baptismum accepi; Christianum in meis terris nullum reperi, cum initrem principatum: nunc in iis nullum, quod sciam, ethnicum relinquo. Egi, movi, conatus sum, & multa passus, ut id consequerer. Sed, obrepit fortasse fatagenti negligencia, quæ me verreri cogit, nè culpâ meâ, & minus rectis exemplis effectum sit; ut non omnes mei subditi; quam nomine profitentur, Christianam Sanctitatem quæ moribus teneant. Tuum erit, Sancti, filiorum maxime, emendare, quod à me peccatum est, &c. His, & aliis opportunitatis monitis datis, filios cæterosque domestiz-